

AENEIDOS

DO. Hen tantis. tantis fuit dolor: vt etiā apud didonē posset q̄si cū eo p̄sente loqueret̄. Tantis ad generalitate trāsit: ne si sp̄aliter enumeraret: logior fieret. Dolebat aut̄ vehemēter q̄ inuitis casib⁹ liberat⁹ ad italia puenire no potuisset. Distinct̄ ergo poeta quā vim habeat apud filiū incolumitas patris: cū dicat Ois cura casusq; leuamen. Nec belenus. cū multa horreda p̄diceret. Nec celano: cū multa optaret ma ledicta. Ergo nec amicus p̄dixit: nec inimica. Tacuit aut̄ de tēpestate siciliensis: ne bis repeterat qd̄ dictum fuerat ab Ilioneo. Intētis oibus. ad huc intētis: vt oñderet aeneā libenter auditi. Intenti fuerāt cū ince pit. Intenti: cū finiret. Oibus. oñdit nullū illic fuisse: qui nō ad huc desideraret audire. Tandē. ad ipsum p̄tinet: qui casus suos narrabit inuitus. Nā auditores ad huc intenti erant.

CHRI. Nec vates bel. patbos ab eo q̄ ē p̄ter sp̄ē. Nā q̄ p̄uidim⁹ solent leniora accidere. Sic alibi. Et nūc ille quidē spe multū capē inani Fors & vota facit. Hic labor. dissolutio & admonitio. Deus. cōci liat sibi fauorē regine cū deoz: eē munus putet q̄ ad sua littora venerit. Sic & Anna. Diis equidē auspiciū reor & iunone secūda. Huc cursum iliacas vēto tenuisse carinas. Fata: q̄ntū ad euerione vrbis Vn ipse Sic visum fu pis: & hęc in sc̄do libro. Cursus ad errores suos referas: quos narrauit in tercio.

T Regina graui iam dudū saucia Apollonius argonautica scripsit: vbi inducit amantē Medea: inde totus hic liber trāslatus est de ter cio apollini. Est autē pene tot⁹ in affectione: licet sine patbos habeat vbi abces sus Aeneā gignit dolorē. Sane totus in consiliis & subilitatibus: nā pene comicus stilus est nec mirū vbi de amore tractatur. Iunctus quoq; superiorib⁹: q̄ d̄ artis eē videt̄: vt fre quēter dixim⁹. Nā ex abrupto vitiosus ē trā situs licet stulte qd̄ dicat hūc tercio nō eē con iunctū. In illo em̄ nauigationē picula. In hoc amores exequit̄ nō videtes optimā cōiunctio nem: cū em̄ terciū sic clausit. Factoq; hic sine genit̄ sublecut⁹ ē. At regina graui i. s. c. Item paulo post. Nec placidā mēbris dat cura getē Nā cū aeneā genuisse dixerit satis cogruē sub iunxit: vt somno amans careret. Iā dudū. aut̄ nimia: vt Ter. Iā dudū te amae. Iā dudū illi faci le sit quod doleat: aut̄ iā dudū a quo tpe vidit aeneā. Legim⁹ em̄. Obstupuit primo aspectu sidonia dido. Saucia hic subiūgit Vln⁹ alit. & bene alludit ad cupidinis tela vt paulo post ad faculā. Et cæco carpiē igni: nā sagittarum vuln⁹ ē facis incendiū. Cura. amor: ab eo qd̄ cor vrat: vt veneris iustissima cura. Item mea maxia cura. Venis. Quia p̄ venas amor cur rit: sicut venenū: inde dictū Fallasq; veneno. Item longū bibat amorē. Cæco carpiē igni: agit Virg. vt inuētus frangat declamatoēs: vt hoc loco: rē dixit sine declamatoe. Qui. quoq; magis tegit̄ tanto magis æstuat ignis. Cæco igit̄ igni. i. validiore: cui⁹ hęc natura ē vt com pressus magis cōualecāt. Multa viri virtus aio bene mediā se facit p̄bere Didonē inter re galem pudorē & amoris ipullum. simulat em̄ se virtutē mirari: cui⁹ pulchritudine mouebat̄. Multa autē virtus figurate dixit: nā ad numerū trāstulit: qd̄ est q̄ntitatis. Recursat. bene frequētatio vsus ē verbo in frequēti amātis cogitōne. Gentis. nō aeneā: vt fit velut excusatio: sed dardani a numinib⁹ aut vene ris. Infixi. pectore vultus: verbaq;. Tale & illud ē illū absens absente: auditq; videtq;. Nec placidam. m. d. c. q. aut̄ penit⁹ quiete caruit: vt placida epitheton getis sit: aut̄ habuit quidē quietē: sed nō placidam. i. turbatā somnis: vn̄ ipsa paulo post. Quæ me suspēsam insomnia terrent. Postera phœbea lu. l. t. Circū locutio orientis diei. Sc̄dm̄ em̄ & terciū librū aeneas p̄ noctē in conuiuiis didonis narrauerat: licet vt supra dixim⁹. Vir. ista q̄ p̄ naturā necesse ē fieri plerūq; cōtēnat. Lustrabat. aut̄ illustrabat. aut̄ re vera lustrabat. i. purgabat. Nā nox quodāmodo poluit mundū. Humentē vmbra. Quia nox ois humida est: vt noctis lentus nō deficit humor. Et nihil interest vtrū vmbra an noctē dicat. Nox em̄ vmbra terre ē: vt supra In uolens vmbra magna terrāq; polūq;. Est etiā bysteron. p̄teron in sensu. Aurora em̄ p̄cessit solē. Cum sic v. De re pudēda locutura parū fuerat sororē eligere: nisi etiā vnanimē. Dicim⁹ autē vnanim⁹ sicut iner mus & inermis. Male sana. nō plene sana. i. amore viciata. Male. n. plerūq; non. plerūq; minus significat sicut vt vt vtoris

Descriptio quarti libri.

Ritur in q̄rto dido: flāmasq; fatetur:
At regina graui veneris iā carpiē igne:
Consulit̄ soror anna: placet succūbere amori
Fiunt sacra deis: onerant̄ numina donis.
Itur venat̄: veneris clam fœdera iungunt.
Facti fama volat: monitus tūc numine diuū
Aeneas dassemq; fugæ: sociosq; parabat.
Sensit amans dido p̄cibus conata morari
Postq; fata iubent neciā dat̄ vlla facultas
Conscenditq; pyrā: dixitq; nouissima verba.
Et vitā infelix multo cū sanguine fudit.

P. Virgiliū Maronis aeneidos liber quartus.

T regina graui iā dudū saucia cura
Vln⁹ alit venis: & cæco carpiē igni
Multa viri virt⁹ aio mltasq; recurfat
Gentis bonos: hærent infixi pectore vultus:
Verbaq; nec placidā mēbris dat cura a getē.
Postera phœbea lustrabat lampade terras
Humentēq; aurora polo dimouerat vmbra.
Cū sit vnanimē alloquit̄ male sana sororem.
Anna soror q̄ me suspēsam insomnia terrent: